

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 kwiecień 2019 r.

Sąd Rejonowy Poznań Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu Wydział VI Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Izabela Hantz – Nowak

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Pawłowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda --

po rozpoznaniu dnia 19.09.18 r., 25.10.18 r., 29.11.18 r., 27.03.19 r.

sprawy **A. K.** c. J. i C. zd. N., ur. (...) w P.

oskarżoną o to, że:

w P. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w dniach 07-09 listopada 2017r. przy ul. (...)r. nr (...) w Galerii (...) na terenie drogerii H. zabrała w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci: 1 opakowania perfum marki D.&G. o poj. 100 ml o wartości 299,99 zł, 1 opakowania perfum marki H. B. o poj. 100 ml o wartości 240 zł, 2 opakowań perfum marki D. o łącznej wartości 759,98 zł, 3 sztuk podkładu marki L. o łącznej wartości 199,77 zł, 1 sztuki pudru marki L. o wartości 54,99 zł, 2 sztuk balsamu do ciała marki E. o łącznej wartości 29,98 zł, 1 opakowania maszynek do golenia G. o wartości 86,99 zł, 1 sztuki płynu do płukania jamy ustnej marki L. o poj. 500 ml o wartości 16,99 zł, 1 sztuki balsamu marki E. o wartości 16,99 zł, 1 sztuki pianki do golenia marki AA o wartości 11,99 zł, 1 sztuki kremu do twarzy D. o wartości 39,99 zł, 1 sztuki mascary do rzęs marki M. o wartości 36,99 zł, czym spowodowała łączne straty w wysokości 1 861,24 zł na szkodę D. H. nr (...) J. M. D. i Farmacja sp z oo zs w K.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

I. Oskarżoną A. K. uznaje za winną popełnienia w sposób opisany wyżej przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza oskarżonej karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie.

II. Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 1772,27 (jeden tysiąc siedemset siedemdziesiąt dwa zł dwadzieścia siedem gr) zł na rzecz D. H. nr (...) J. M. D. i Farmacja sp z oo zs w K..

III. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2016.1714 ze zm.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. W. kwotę 756 (siedemset pięćdziesiąt sześć) zł oraz podatek Vat, tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

IV. Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2016.1714 ze zm.) zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. M. D. i Farmacja sp z oo zs w K. kwotę 756 (siedemset pięćdziesiąt sześć) zł, tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

V. Na podstawie art. 627 kpk i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 70 zł i opłatę w kwocie 180 zł.

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2017 roku oskarżona A. K. wraz ze swoim mężem M. K. (1) udała się na zakupy do Galerii (...) w P.. W czasie tych zakupów oskarżona skierowała się do drogerii H.. Oskarżona miała przy sobie torebkę, a ponadto ubrana była w czapkę z daszkiem. Około godz. 14:19 oskarżona weszła do drogerii H., gdzie podeszła do regału z perfumami, po czym spakowała do torebki: jedno opakowanie perfum marki D.&G. o pojemności 100 ml i wartości 299,99 zł, jedno opakowanie perfum marki H. B. o pojemności 100 ml i wartości 240,00 zł oraz dwa opakowania perfum marki D. o łącznej wartości 759,98 zł. Następnie oskarżona wyszła ze sklepu obok stoiska kasowego nie dokonując zapłaty za w/w produkty. Na zewnątrz czekał na oskarżoną jej mąż. Po opuszczeniu sklepu przez oskarżoną kierownik sklepu (...) pani M. K. (2) zauważyła na półkach brak asortymentu w postaci perfum i z tego powodu zdecydowała się przejrzeć zapis z monitoringu. Na filmie kierownik sklepu zauważyła oskarżoną, która chowa brakujące produkty do torebki.

Oskarżona została rozpoznana, albowiem była stałą klientką sklepu. Kupowała przede wszystkim produkty w cenach promocyjnych znajdujące się przy kasie. Zdarzały się też sytuacje, że oskarżona nawiązywała rozmowy z obsługą sklepu (przede wszystkim z ekspedientką D. J.), nie tylko na temat produktów, ale także na tematy prywatne.

W dniu 8 listopada 2017 roku oskarżona ponownie ubrana w czapkę z daszkiem udała się do drogerii H. w Galerii (...) w P., celem dokonania kradzieży kosmetyków. Po wejściu do sklepu, około godz. 13:30, oskarżona zapytała ekspedientkę M. R., czy na zmianie obecna jest ekspedienta D. J. i po uzyskaniu odpowiedzi odmownej skierowała się do półki z kosmetykami, po czym schowała do torebki następujące produkty: trzy sztuki podkładu marki (...) o łącznej wartości 199,77 zł, jedną sztukę pudru marki L. o wartości 66,59 zł, jedną sztukę różu marki (...) o wartości 54,99 zł, dwie sztuki balsamu marki E. o łącznej wartości 29,98 zł, jedno opakowanie maszynki do golenia marki G. o wartości 86,99 zł, jedną sztukę płynu do płukania jamy ustnej L. o pojemności 500 ml i wartości 16,99 zł, jedną sztukę balsamu E. o wartości 16,99 zł. Oskarżona nie dokonała zapłaty za wskazane kosmetyki. Następnie po wyjściu oskarżonej z drogerii, ochroniarz sklepu dokonał przejrzania zapisu monitoringu, na którym ujawnił oskarżoną dokonującą kradzieży produktów.

W dniu 9 listopada 2017 roku oskarżona kolejny raz, podczas zakupów z mężem w Galerii (...) w P., udała się do drogerii H. celem dokonania kradzieży kosmetyków. Po wejściu do sklepu (ok. godz. 14:00) oskarżona podeszła do półki z kosmetykami i włożyła do torebki następujące produkty: jedną sztukę pianki do golenia marki AA o wartości 11,99 zł, jedną sztukę kremu D. o wartości 39,99 zł, jedną sztukę maskary marki M. o wartości 36,99 zł. Po wyjściu ze sklepu oskarżona została ujęta przez pracowników ochrony sklepu, a na miejsce zdarzenia wezwano funkcjonariuszy Policji. Po przyjeździe policjantów oskarżona wyjęła z torebki w/w kosmetyki. Towar ten nie był uszkodzony i nadawał się do dalszej sprzedaży.

W toku przeprowadzonego w dniu 9 listopada 2017 roku przeszukania ujawniono w mieszkaniu oskarżonej następujące kosmetyki: płyn do płukania marki L., krem D., balsam marki E. (...), perfumy marki H. B., perfumy marki D.&G., perfumy marki D., maszynkę do golenia marki G. oraz balsam marki E. (Body C.). Oskarżona dobrowolnie wydała wskazane przedmioty funkcjonariuszom policji.

D. H. nie posiada w swojej ofercie żadnych promocji i zniżek zarówno dla stałych klientów, jak i dla pracowników.

Ostatnia inwentaryzacja miała miejsce w sklepie znajdującym się w Galerii (...) w P. w dniu 23 października 2018 roku.

Oskarżona ma 50 lat i obecnie otrzymuje rentę w wysokości 684,00 zł. Postanowieniem Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w P. z dnia 5 marca 2018 roku zaliczono oskarżoną do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Mąż oskarżonej jest osobą niezdolną do pracy i również otrzymuje rentę. Oskarżona ma jednego syna z pierwszego małżeństwa, w wieku 27 lat, który nie pozostaje na jej utrzymaniu.

W 1996 roku oskarżona przeszła zabieg usunięcia guza ślinianki, w wyniku której uszkodzony został nerw twarzowy. Oskarżona musiała przejść z tego powodu operację plastyczną. Również od 1996 roku oskarżona leczy się psychiatrycznie w (...), ale nie przebywała na leczeniu psychiatrycznym szpitalnym. Codziennie zażywa clonazepam. Zalecana dzienna dawka to 4mg, lecz zdarza się czasami, że oskarżona zażywa 5- 7 tabletek. W 2016 roku oskarżona zachorowała również na nowotwór piersi i przeszła operację mastektomii.

Oskarżona w 2005 roku padła ofiarą gwałtu, a sprawca tego zdarzenia został skazany na karę pozbawienia wolności wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 13 kwietnia 2006 roku , sygn. akt: II K 9/06.

U oskarżonej nie rozpoznano choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego, a jedynie cechy osobowości nieprawidłowej pod postacią słabości ego, skłonności do ulegania silnym emocjom oraz trudności w ich opanowywaniu, osłabionych mechanizmów radzenia sobie z frustracją, tendencji do wycofywania się w sytuacjach trudnych, nieprawidłowych zachowań społecznych oraz tendencji do ich racjonalizowania. Stwierdzone zaburzenia nie ograniczały jednak w żaden sposób zdolności oskarżonej do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Na poczuyalność oskarżonej w czasie czynu nie miała również wpływu zwiększona dawka leku clonazepam, którą przyjęła.

Oskarżona była już wcześniej karana za przestępstwo kradzieży.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień oskarżonej /k. 160v – 161, 239 – 239v/,

- zeznań świadków M. R. /k. 161v – 162/ oraz D. J. /k. 195v – 196/,

- dokumentów: opinii sądowo – psychiatrycznej z dnia 12 maja 2018 roku /k. 67 – 71/, opinia sądowo – psychiatrycznej uzupełniającej z dnia 4 października 2018 roku /k. 169/, oraz opinii ustnej - zeznań biegłych M. Z. /k. 210v/, M. B. /k. 210v/, K. J. /k. 211/ ,

oraz dokumentów w postaci protokołu z przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej /k. 1-2v/, notatki urzędowej z dnia 9 listopada 2017 roku /k. 8 – 8v/, protokołu ujęcia z dnia 9 listopada 2017 roku /k. 9 – 12/, protokołu zatrzymania osoby z dnia 9 listopada 2017 roku dotyczącego M. K. (1)/k. 13 – 14/, protokołu przeszukania osoby, jej odzieży i podręcznych przedmiotów z dnia 9 listopada 2017 roku dotyczącego M. K. (1) /k. 15 – 17/, protokołu zatrzymania osoby z dnia 9 listopada 2017 roku dotyczący A. K. /k. 18 – 19/, protokołu przeszukania osoby, jej dzieży i podręcznych przedmiotów z dnia 9 listopada 2017 roku dotyczącego A. K. /k. 20 – 23/, protokołu przesłuchania świadka M. K. (1) /k. 28 – 33/, protokołu przesłuchania podejrzaney A. K. /k. 37 – 38v/, nagranie z zapisu monitoringu /k. 43 – 51/, protokóółu przeszukania z dnia 9 listopada 2017 roku /k. 24 – 26/, postanowienia o zatwierdzeniu przeszukania z dnia 16 listopada 2017 roku /k. 41/, pisma z dnia 8 listopada 2018 roku /k. 201/, dokumentacji medycznej oskarżonej /k. 106 – 107, 140, 147 – 152/, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności /k. 108 – 108v, 141 – 141v, 142 – 142v/, decyzji Prezydenta Miasta P. z dnia 8 czerwca 2018 roku /k. 109 – 109v/, oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę z dnia 27 kwietnia 2018 roku /k. 110/, potwierdzeń transakcji /k. 11 1 -118, 126 – 133/, oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania /k. 122 – 125/, wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Tomysłu z dnia 13 kwietnia 2006 roku, sygn. akt: II K 9/06 /k. 146 – 146v/, informacji o osobie z Krajowego Rejestru Karnego /k. 53/

Oskarżona A. K. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w toku postępowania sądowego przyznała się do zarzucanego jej czynu jedynie w części, a mianowicie w zakresie kradzieży jednej sztuki pianki do golenia marki AA o wartości 16,99 zł oraz kremu D. o wartości 39,99 zł w dniu 9 listopada 2017 roku. W pozostałym zakresie oskarżona zaprzeczyła, by dokonała zaboru w celu przywłaszczenia kosmetyków wskazanych w akcie oskarżenia. Przede wszystkim oskarżona podkreśliła, że znalezione u niej w domu perfumy zakupiła za pośrednictwem ekspedientki drogerii H. J., albowiem ta posiadała zniżkę pracowniczą w wysokości 30 %. Oskarżona wskazywała również, że przy jej zatrzymaniu przez ochronę w dniu 9 listopada 2017 roku miała przy sobie, w torebce, tusz

marki M., który był jej własnością. Oskarżona podawała także, że po jej ujęciu przez ochronę w dniu 9 listopada 2017 roku, w czasie gdy oczekiwano na przyjazd funkcjonariuszy Policji, w sklepie rozpoczęto inwentaryzację i brak poszczególnych produktów przypisywano jej osobie. Oskarżona broniła się przed stawianymi zarzutami także w ten sposób, że wskazywała, że jest osobą która leczy się psychiatrycznie i zażywa silne leki, które wyłączają jej świadomość działania.

Sąd w zakresie oceny materiału dowodowego doszedł do następujących wniosków:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie w jakim przyznała się ona do popełnienia zarzucanego jej czynu kradzieży jednej sztuki pianki do golenia marki AA o wartości 16,99 zł oraz kremu D. o wartości 39,99 zł w dniu 9 listopada 2017 roku. W pozostałym zakresie natomiast Sąd twierdzenia oskarżonej uznał za zupełnie niewiarygodne, albowiem pozostawały w sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowy, a przede wszystkim z nagraniami z monitoringu, zeznaniami świadków M. R. i D. J., opiniami psychiatryczno-sądowymi, zeznaniami biegłych. Wskazane dowody potwierdziły bowiem ponad wszelką wątpliwość, że oskarżona dopuściła się czynu zabronionego w takim kształcie, jaki został przedstawiony w akcie oskarżenia oraz w stanie, który pozwalał jej na rozpoznanie znaczenia czynów i pokierowanie swoim postępowaniem.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. R. oraz D. J., albowiem w zakresie dotyczącym czynu, którego popełnienie jest zarzucane oskarżonej były logiczne i spójne oraz korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Należy zaznaczyć jednocześnie, iż świadkowie są osobami dla obcych dla oskarżonej i brak jest jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, iż zeznawaliby oni nieprawdę narażając się na odpowiedzialność karną.

W ocenie Sądu opinia biegłych z dziedziny psychiatrii i psychologii M. Z., M. B. oraz K. J. była jasna, zgodna z zasadami sztuki, przez co jej wnioski nie budziły żadnych wątpliwości Sądu. Ponadto wszelkie wątpliwości obrońcy oskarżonej biegli wyjaśnili w opinii uzupełniającej z dnia 4 października 2018 roku oraz na rozprawie w dniu 29 listopada 2018 roku.

Prawdziwość, rzetelność i autentyczność sporządzenia zgromadzonych w sprawie dowodów nieosobowych w postaci dokumentów i nagrań także nie budziły wątpliwości Sądu i dlatego zostały uznane za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Analizując całokształt ujawnionego materiału dowodowego Sąd uznał, że wina oskarżonej została w sposób niewątpliwy udowodniona. W chwili popełnienia czynu oskarżona była osobą pełnoletnią, w pełni poczytalną, nie zachodziła żadna okoliczność, która uwalniałaby ją od odpowiedzialności za popełnione przestępstwo, tj. wyłączająca bezprawność czynu, bądź winę oskarżonej. W tym miejscu zaznaczyć trzeba, że biegli z dziedziny psychiatrii i psychologii w sposób wyraźny i kategoryczny wskazali w swojej opinii z dnia 12 maja 2018 roku oraz opinii uzupełniającej z dnia 4 października 2018 roku, a także podczas zeznań na rozprawie w dniu 29 listopada 2018 roku, że u oskarżonej nie rozpoznano choroby psychicznej, ani upośledzenia umysłowego, a jedynie cechy osobowości nieprawidłowej. **Stwierdzone zaburzenia nie ograniczały jednak w żaden sposób zdolności oskarżonej do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem.** Na poczytalność oskarżonej w czasie czynu nie miała również wpływu zwiększona dawka leku clonazepam, którą przyjęła. Biegli wyjaśnili bowiem, że osoby, które od dłuższego czasu przyjmują dawkę leku na poziomie 4 mg podlegają procesowi tolerancji. Biorąc więc pod uwagę powyższe, w tej konkretnej sytuacji można było, w ocenie Sądu, wymagać od oskarżonej zachowania zgodnego z prawem.

Czyn, którego dopuściła się oskarżona wyczerpuje ustawowe znamiona przestępstwa kradzieży stypizowanego w art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Przestępstwo kradzieży polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej, poprzez jej wyjęcie spod władztwa osoby nią władającej, wbrew jej woli i przeniesieniu jej w sferę władztwa sprawcy zaboru. Chodzi tutaj o faktyczne władztwo nad rzeczą, które w wyniku zaboru zostaje wbrew woli posiadacza naruszone. Zabór taki godzi w prawo własności,

gdyż sprawca zaboru działa w celu przywłaszczenia zabranej rzeczy, tj. włączenia jej do swego stanu posiadania lub bezprawnego rozporządzenia nią na rzecz innej osoby. Stanowiący istotę kradzieży zabór następuje bezprawnie, bez żadnej ku temu podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, której mienie (rzecz) zabrano (wyr. SN z 18 XII 1998r., IV KKN 98/98, Orz. Prok. i Pr. 1999, nr 7-8). Kradzież jest przestępstwem umyślnym, którego można się dopuścić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Jest to bowiem przestępstwo kierunkowe, jako że celem zaboru jest przywłaszczenie. Oznacza to, że sprawca dokonuje zaboru po to, aby włączyć cudzą rzecz do swojego majątku i postępować z nią jak właściciel (tzn. zużywając, darowując, sprzedając itp.). Cel przywłaszczenia nie musi obejmować dążenia sprawcy do osiągnięcia korzyści majątkowej.

Treść przepisu art. 12 § 1 k.k. pozwala podzielić przesłanki czynu ciągłego na przedmiotowe (wielość zachowań, jednorodność zachowań, krótkie odstępy czasu) oraz podmiotowe (z góry powzięty zamiar, tożsamość pokrzywdzonego w przypadku zamachu na dobro osobiste). Z treści przepisu art. 12 § 1 k.k. nie wynika, aby do istoty czynu ciągłego należała jednorodność zachowań sprawcy. Wydaje się jednak, że przesłanka taka wynika z innej, mianowicie podmiotowej, tj. realizowania z góry powziętego zamiaru. Realizacja z góry powziętego zamiaru oznacza, że w chwili poszczególnych zachowań zamiar powzięty przez sprawcę musi być ten sam, tzn. że treść tego zamiaru przy poszczególnych zachowaniach musi być taka sama. Zamiar, który sprawca realizuje przy ostatnim zachowaniu, musi być taki sam w swojej treści jak zamiar towarzyszący mu w chwili pierwszego zachowania. Przepis art. 12 § 1 k.k. nie określa, kiedy zachodzą krótkie odstępy czasu. Żaden inny przepis Kodeksu karnego nie wyjaśnia tej przesłanki czynu ciągłego. W orzecznictwie przyjmuje się, że jest to maksymalnie kilkanaście dni (por. postanowienie SN z 18.09.2003 r., III KK 159/02, LEX nr 81203; wyrok SN z 5.04.2000 r., V KKN 41/00, LEX nr 50957). Tożsamość pokrzywdzonego wymaga, aby dysponentem dobra osobistego była ta sama osoba w przypadku poszczególnych zachowań. Wydaje się, że w przypadku gdy przedmiotem zamachu niektórych tylko zachowań jest inna osoba, nie ma podstaw, aby całą wielość zachowań uznać za czyn ciągły. Jak bowiem wynika z art. 12 k.k., tożsamość pokrzywdzonego jest wspólnym mianownikiem, który – obok z góry powziętego zamiaru (takiego samego), łączy wszystkie zachowania w jeden czyn ciągły.

Na gruncie przedmiotowego postępowania w ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż oskarżona dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu i w okresie od 7 do 9 listopada 2017 roku trzykrotnie udała się do drogerii H. zlokalizowanej w Galerii (...) w P., aby dokonać kradzieży kosmetyków. Powyższe wprost wynika z zapisu monitoringu znajdującego się w sklepie. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej, która twierdziła, że kosmetyki znalezione u niej w domu, jak również tusz marki M. stanowiły jej własność. Oskarżona nie przedłożyła bowiem na tę okoliczność żadnych dowodów w postaci paragonów, czy też historii rachunku bankowego, z których wynikałyby transakcje zakupu kosmetyków. Ponadto, świadkowie M. R. oraz D. J. zeznały, że drogeria H. nie przewiduje żadnych zniżek dla pracowników, czy stałych klientów sklepu, dlatego też niewiarygodne były twierdzenia oskarżonej, iż zakupu kosmetyków dokonywała za pośrednictwem ekspedientki D. J., która miała zniżki w przedmiotowym sklepie. Ponadto, jak wynika z wyjaśnień samej oskarżonej, relacja z w/w ekspedientką nie była zbyt zażyła, dlatego nawet gdyby sklep oferował takie zniżki, to mało prawdopodobnym jest, że ekspedientka zaoferowałaby skorzystanie z nich osobie, która jest dla niej obca. Również wyjaśnienia oskarżonej dotyczące przeprowadzenia przez pracowników sklepu inwentaryzacji w dniu 9 listopada 2017 roku okazały się nieprawdziwe. Z pisma pokrzywdzonego z dnia 8 listopada 2018 roku (k. 201) wynika bowiem, że ostatnia inwentaryzacja miała miejsce 23 października 2017 roku, a więc 15 dni przed pierwszym zaborem kosmetyków przez oskarżoną.

W zakresie strony podmiotowej wskazać należy, że oskarżona działała umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, na co wskazują ustalone i opisane wyżej okoliczności sprawy. Sięgając bowiem po produkty znajdujące się na sklepowej półce, chowając je do torby oraz nie płacąc za nie musiała mieć świadomość bezprawności czynu i chcieć go dokonać. Swoim zachowaniem wyczerpała więc ustawowe znamiona kradzieży zarówno od strony przedmiotowej jak i podmiotowej.

Oczywistym dla Sądu było również uznanie, że zachowania oskarżonej w okresie 7 – 9 listopada 2017 roku należy uznać za jeden czyn zabroniony w rozumieniu art. 12 § 1 k.k. Oskarżona bowiem dokonywała zaboru kosmetyków w krótkich odstępach czasu (mniej więcej co 24 h), za każdym razem na szkodę tego samego podmiotu, którym był sklep

(...), zlokalizowany w Galerii (...) w P., należący do firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., a nadto w przypadku każdego z zachowań przestępczych oskarżonej towarzyszył ten sam z góry powzięty zamiar. Oskarżona wybrała bowiem sklep, który bardzo dobrze знаła, albowiem była jego klientką od około dwóch lat, ponadto pojawiała się w nim zawsze w okolicach godziny 14:00.

Przystępując do wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary opisane w art. 3 k.k. i art. 53 § 1 i 2 k.k., to jest wymierzył oskarżonej karę według własnego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Na gruncie przedmiotowej sprawy zastosowanie znalazła również dyspozycja przepisu 37a k.k. na podstawie której w przypadku skazania za przestępstwo za które ustawa przewiduje karę pozbawienia wolności w wymiarze nieprzekraczającym 8 lat można orzec również karę grzywny lub ograniczenia wolności. Mając więc na uwadze przedstawione wyżej okoliczności Sąd uznał, iż wymierzenie oskarżonej kary 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie spełni wszystkie cele kary i będzie stanowić dolegliwość relewantną do skali naruszonych dóbr. Wybór kary ograniczenia wolności dla oskarżonej jest dla niej korzystny, a wymierzenie jej w postaci świadczenia pracy w najniższym przewidzianym w ustawie wymiarze godzin będzie sprawiedliwe, adekwatne, nieodwetowe i wychowawcze.

Zgodnie z przepisem art. 46 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonej obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego drogerii H. nr (...) należącej do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. kwoty 1 772,27 zł. Wskazana kwota odpowiada wartości mienia, którego zaboru dokonała oskarżona. Sąd do kwoty tej nie doliczył wartości towaru, który w dniu 9 listopada 2017 roku oskarżona wyjęła z torebki po przyjeździe funkcjonariuszy policji, tj.: jednej sztuki pianki do golenia marki AA o wartości 11,99 zł, jednej sztuki kremu D. o wartości 39,99 zł oraz jednej sztuki maskary marki M. o wartości 36,99 zł.

Na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2016.1714 ze zm.) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Ł. W. kwotę 756,00 zł oraz podatek VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na podstawie wskazanych przepisów Sąd zasądził również od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z .o.o. z siedzibą w K. kwotę 756,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w kwocie 70,00 zł i opłatę w kwocie 180,00 zł.

/-/ SSR Izabela Hantz – Nowak